

८. जागतिक महायुद्धे आणि भारत

८.१ पहिले महायुद्ध (इ.स.१९१४ ते १९१८)

८.२ दुसरे महायुद्ध (इ.स.१९३९ ते १९४५)

८.३ महायुद्धे आणि भारत

८.३.१ पहिले महायुद्ध आणि भारत

८.३.२ दुसरे महायुद्ध आणि भारत

८.४ महायुद्धाचे भारतावरील परिणाम

विसाव्या शतकात दोन महायुद्धे झाली. ही दोन महायुद्धे विसाव्या शतकाच्या सुरुवातीच्या काळातील सर्वात महत्त्वाच्या घटना होत्या. यामुळे जग बदलले. त्याचा भारतावर काय परिणाम झाला, याची माहिती या पाठात आपण घेणार आहोत.

८.१ पहिले महायुद्ध (इ.स.१९१४ ते १९१८)

१९१४ मध्ये पहिले जागतिक महायुद्ध सुरू झाले. साम्राज्य वाढवू इच्छिणाऱ्या युरोपीय राष्ट्रांमधील स्पर्धा हे या युद्धाचे मुख्य कारण होते.

पहिल्या महायुद्धाची कारणे : एकोणिसाव्या शतकाच्या उत्तरार्धात औद्योगिक क्षेत्रांत नवनवे शोध लागत होते. उत्पादनासाठी यंत्राचा वापर मोठ्या प्रमाणावर केला जात होता. त्यासाठी कच्च्या मालाचा पुरवठा आवश्यक होता. कारखान्यात तयार झालेला पक्का माल विकण्यासाठी बाजारपेठा मिळवणे क्रमप्राप्त होते. साम्राज्यवादी राष्ट्रांना या दोन्ही गरजा भागवण्यासाठी नवनवे प्रदेश काबीज करण्याची गरज भासू लागली. त्यामुळे पुष्कळ वेळा युरोपातील देशांमध्ये युद्धाचा प्रसंग येई. त्यासाठी युरोपातील बड्या राष्ट्रांना सैन्यबळ व शस्त्रबळ एकसारखे वाढवत राहावे लागे.

इंग्लंड, फ्रान्स, रशिया, पोर्तुगाल, हॉलंड, बेल्जियम, स्पेन इत्यादी राष्ट्रांनी आफ्रिका व आशिया खंडात साम्राज्यविस्तार केला होता. प्रथम महायुद्धपूर्व युरोपमध्ये इंग्लंड, जर्मनी, ऑस्ट्रिया-हंगेरी, रशिया, फ्रान्स आणि इटली ही राष्ट्रे प्रमुख होती. या राष्ट्रांचे परस्परविरोधी गट निर्माण झाले. प्रत्येक राष्ट्र आपले सैन्यबळ, नाविक दळ वाढवू लागले; संहारक शस्त्रास्त्रे बनवण्यावर भर

देऊ लागले. यामुळे युरोपात युद्धजन्य परिस्थिती निर्माण झाली.

पहिल्या महायुद्धाचे तात्कालिक कारण :

ऑस्ट्रियन राजपुत्र आर्च ड्यूक फ्रान्सिस फर्डिनांड आणि त्याची पत्नी यांचा सर्बियात एका सर्बियन माथेफिरूने खून केला. या प्रकरणात सर्बियाचा हात असावा, अशी ऑस्ट्रियाची खात्री होती. त्यामुळे ऑस्ट्रियाने सर्बियाविरुद्ध युद्ध पुकारले. तेव्हा रशिया सर्बियाच्या मदतीला धावून गेला. या दोन लढाऊ राष्ट्रांची बाजू युरोपातील अनेक बड्या राष्ट्रांनी घेतली. ऑस्ट्रिया, हंगेरी यांनी सर्बियाविरुद्ध दडपशाही आरंभली. जर्मनीने ऑस्ट्रियाची बाजू घेतली. बेल्जियम हा देश तटस्थ होता. तरीही जर्मनीने बेल्जियमवर हल्ला करून तो देश आपल्या वर्चस्वाखाली आणला. इंग्लंडने बेल्जियमला पाठिंबा दिला. इंग्लंडने जर्मनीविरुद्ध युद्ध पुकारले. जर्मनी, ऑस्ट्रिया, तुर्कस्थान, बल्गेरिया ही अक्ष राष्ट्रे एका बाजूस आणि इंग्लंड, फ्रान्स, रशिया ही दोस्त राष्ट्रे दुसऱ्या बाजूस, असे दोन गट पडले. पुढे इटली दोस्त राष्ट्रांच्या गटात सामील झाला. महायुद्धाच्या अखेरच्या काळात अमेरिका युद्धात सहभागी झाली.

१९१६ मध्ये उत्तर समुद्रातील जेटलंड येथे जर्मनी आणि इंग्लंड यांच्यात नाविक युद्ध होऊन त्यात जर्मन आरमाराचा पूर्ण पराभव झाला. १९१८ मध्ये व्हर्सायचा तह होऊन युद्ध संपले.

राष्ट्रसंघाची स्थापना :

पहिल्या महायुद्धासारखे युद्ध पुन्हा होऊ नये, त्यासाठी उपाययोजना करायला हवी असे सर्व राष्ट्रांना वाटू लागले. अमेरिकेचे तत्कालीन राष्ट्राध्यक्ष वुड्रो विल्सन हे शांतताप्रेमी आणि ध्येयवादी होते. सर्व प्रमुख राष्ट्रांची मिळून एक संघटना असावी. राष्ट्रांमधील कलह व वाद सामोपचाराने मिटवले जावेत, जगात शांतता प्रस्थापित व्हावी अशी त्यांची भूमिका होती. या हेतूने 'राष्ट्रसंघ' ही संस्था स्थापन करण्यात आली. महायुद्धात पराभूत झालेल्या जर्मनी, ऑस्ट्रिया इत्यादी राष्ट्रांना या संघटनेत सभासद होण्यास

मज्जाव करण्यात आला. अमेरिकेने राष्ट्रसंघ ही संकल्पना मांडली. मात्र अमेरिकेने राष्ट्रसंघाचे सदस्यत्व घेतले नाही. राष्ट्रसंघात इंग्लंड आणि फ्रान्स या देशांचे वर्चस्व राहिले.

८.२ दुसरे महायुद्ध (इ.स.१९३९ ते १९४५)

पहिल्या महायुद्धापेक्षा दुसरे महायुद्ध अधिक संहारक ठरले. पहिल्या महायुद्धाच्या तुलनेत ते अधिक व्यापक तर होतेच; परंतु या युद्धात अधिक प्रगत तंत्रज्ञानाचा अवलंब करण्यात आला.

महायुद्धाची कारणे : राष्ट्रसंघाला राष्ट्रांमधील कलह व वाद मिटवण्यात यश मिळाले नाही. हिटलरच्या नाझी पक्षाने जर्मनीमध्ये सत्ता हस्तगत केली. व्हर्सायच्या तहात जर्मनीवर लादलेल्या अपमानकारक अटी झुगारून जर्मनीला पुन्हा सामर्थ्यशाली करण्यासाठी हिटलरने जोरदार लष्करी तयारी सुरू केली. मोठ्या प्रमाणावर सैन्यबळ, आरमार आणि वायुदल वाढवण्यावर भर दिला. सोव्हिएट रशिया हे नवे साम्यवादी राष्ट्र बलिष्ठ होत होते. त्यामुळे इंग्लंड, अमेरिका, फ्रान्स इत्यादी देश अस्वस्थ झाले होते. सोव्हिएट रशिया साम्राज्यवादी जर्मनीचा मोठा शत्रू होता. सोव्हिएट रशिया बलिष्ठ होऊ नये म्हणून जर्मनीच्या आक्रमक धोरणाकडे इंग्लंड व फ्रान्स या राष्ट्रांनी दुर्लक्ष केले. सन १९३८ मध्ये हिटलरने चेकोस्लाव्हाकियाकडून बहुसंख्यांक जर्मन वस्ती असलेला सुडेटन प्रांत व इतर मुलुख मिळवला. हिटलरने १९३९ मध्ये पोलंडवर हल्ला केला. वास्तविक पोलंड हे सर्व राष्ट्रांनी मान्य केलेले एक तटस्थ राष्ट्र होते. पण पोलंडचा तटस्थपणा झुगारून हिटलरने पोलंडवर आक्रमण करून ते जिंकले. त्यामुळे इंग्लंडने जर्मनीविरुद्ध युद्ध पुकारले.

जर्मनी युरोपचे लचके तोडू लागला. युद्धाच्या आरंभी जर्मनीने पोलंड जिंकले होते. डेन्मार्क जर्मनीला शरण आले. नॉर्वेने जर्मनीसमोर पांढरे निशाण उभारले. अल्पावधीतच हॉलंड आणि बेल्जियम जिंकून जर्मन फौजांनी पॅरिसच्या रोखाने दौड मारली. फ्रान्सची अभेद्य तटबंदी फोडून जर्मनीने पॅरिसवर हल्ला केला. जर्मनीने फ्रान्स जिंकून घेतला. जर्मनीने इ.स.१९४० मध्ये

इंग्लंडवर हल्ला केला व डंकर्क येथे असलेल्या ब्रिटिश फौजांवर जोरदार हल्ला चढवला. इंग्लंडने मोठ्या कुशलतेने १९४० च्या मे महिन्यात डंकर्कहून आपले अडीच लाख सैनिक हलवले. जगाच्या इतिहासातील ही फार मोठी लष्करी हालचाल होती. या काळात इंग्लंडचे प्रधानमंत्री नेव्हिल चॅम्बर्लेन यांनी राजीनामा दिल्यावर विन्स्टन चर्चिल यांनी प्रधानमंत्रीपदाची सूत्रे हाती घेतली.

अधिक माहितीसाठी

फॅसिस्टवाद : लोकशाही, उदारमतवाद, व्यक्तिस्वातंत्र्य व समता यांच्या विरुद्ध असलेली एक विचारसरणी. फॅसिझम हा शब्द 'फॅसिस' या मूळ लॅटिन शब्दापासून आलेला आहे. पहिल्या महायुद्धानंतर बेनिटो मुसोलिनी या इटलीमधील नेत्याने १९२२ साली जी चळवळ उभारली तिला त्याने फॅसिझम (Fascism) असे नाव दिले. लोकशाही संस्था आणि प्रक्रियांना विरोध, कृतिप्रधानता, सर्वंकष राज्यवाद, साम्राज्यवाद, सत्तेचे केंद्रीकरण, आक्रमक राष्ट्रवाद, युद्ध आणि हिंसाचाराचे समर्थन अशी फॅसिझमची वैशिष्ट्ये म्हणून सांगता येतील.

नाझीवाद : फॅसिझमचे दुसरे रूप म्हणजे नाझीवाद. नाझीवादात वंश श्रेष्ठत्वास महत्त्व दिलेले होते. हिटलरने जर्मनीत ज्यू वंशीयांची हत्या याच भूमिकेतून केली होती. नाझीवाद हा फॅसिझमचा एक अतिरेकी व विकृत प्रकार मानावा लागेल.

१९३९ मध्ये हिटलरने स्टॅलिनबरोबर केलेला अनाक्रमणाचा करार मोडून सोव्हिएट रशियावर हल्ला चढवला. नाझी सैन्य मुसंडी मारत स्टॅलिनग्राडच्या दिशेने आगेकूच करत होते, तर रशियन फौजा माघार घेत होत्या. पण नोव्हेंबर १९४३ मध्ये स्टॅलिनग्राड येथे तीन लक्ष जर्मन नाझी फौज सोव्हिएट रशियाच्या कोंडीत सापडली. मार्शल जॉर्जी झुकाँव्हच्या नेतृत्वाखाली सोव्हिएट रशियाने जर्मन सैनिकांना पराभूत केले. मित्र राष्ट्रांनी बर्लिनचा पाडाव केला. याच सुमारास हिटलरने भूमिगत होऊन आत्महत्या केली. याअगोदर इटलीच्या मुसोलिनीचा पाडाव होऊन त्याचा अंत झाला होता.

उत्तर आफ्रिकेतही जर्मनीचा पराभव होऊन जर्मन सैनिक शरण आले होते.

जपानने जर्मनीच्या बाजूने युद्धात उडी घेतली होती. १९४१ मध्ये जपानने पर्लहार्बरवर बॉम्बहल्ला केला आणि अमेरिकेचा नाविक तळ निकामी केला. यामुळे अमेरिकेने जपानविरुद्ध युद्ध पुकारले. अशा रीतीने या युद्धाला व्यापक स्वरूप आले. पुढे फिलीपाईन्स, म्यानमार, मलाया, सिंगापूर हे देश जपानने जिंकले. तसेच आसाम, आराकान, इंफाळ या भागापर्यंत जपानने धडक मारली. तेव्हा इंग्लंडने जपानचा प्रतिकार केला. अमेरिकेने जपानच्या ताब्यातून फिलीपाईन्स परत घेतले. जपान शरण येत नाही असे पाहून अमेरिकेने जपानच्या हिरोशिमा शहरावर पहिला अणुबॉम्ब टाकला आणि पुढे नागासाकी या शहरावर दुसरा अणुबॉम्ब टाकला. अखेरीस १५ ऑगस्ट १९४५ रोजी जपान शरण आला आणि हे दुसरे महायुद्ध संपले.

८.३ महायुद्धे आणि भारत

८.३.१ पहिले महायुद्ध आणि भारत : पहिल्या महायुद्धात इंग्लंडने आपली वसाहत असणाऱ्या भारताला त्याची इच्छा असो वा नसो युद्धात सहभागी करून घेतले. भारताने इंग्लंडला पैसे, अन्नधान्य, कापड, युद्धसामग्री तसेच मनुष्यबळ या रूपात मदत केली. १९१९-२० अखेरपर्यंत हिंदुस्थानमधील ब्रिटिश सरकारने सुमारे १९ अब्ज रूपये युद्धासाठी मदत केली.

इंग्लंडने भारतातून पाठवलेले सैनिक	
प्रदेश	भारतीय अधिकारी व सैनिक
फ्रान्स	१,३८,६०८
पूर्व आफ्रिका	४७,७०४
मेसोपोटेमिया	६,७५,३९१
इजिप्त	१,४४,०२६
गॅलिपोली	४,९५०
सालोनिका	९,९३१
एडन	२६,२०५
इराणी आखात	४९,१९८
	१०,९६,०१३

पहिले महायुद्ध - शौर्यस्तंभ, पुणे

पहिल्या महायुद्धात शौर्य गाजवणाऱ्या १७ भारतीय सैनिकांना 'व्हिक्टोरिया क्रॉस' हे पदक देण्यात आले. या युद्धात भारताने इंग्लंडला भरीव मदत केली. दारूगोळा, शस्त्रास्त्रे, कापड, जूट, तंबू, ताग, छोट्या नौका, इमारती लाकूड, रेल्वे आणि वाहतूक साधने इत्यादी साधनसामग्री भारतातून युरोपात पाठवली. १९१८ च्या अखेरपर्यंत १ अब्ज ४० लक्ष रूपयांची युद्धसामग्री भारतातून ब्रिटिशांनी नेली.

या महायुद्धाचे पडसाद विविध क्षेत्रांवर उमटले. यात लष्करी युद्ध सामग्रीचे उत्पादन, नागरी उद्योगधंदे, व्यापार, आर्थिक धोरणे, सागरी वाहतूक, दळणवळण, शेती व अन्नधान्य उत्पादन, इंधनपुरवठा, संरक्षण व्यवस्था इत्यादी क्षेत्रांचा समावेश आहे. या युद्धामुळे भारताच्या औद्योगिकीकरणास चालना मिळाली. यामुळे झालेले प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष बदल लोखंड, पोलाद, कोळसा व खाण उद्योगात दिसून आले. पहिल्या महायुद्धानंतर भारतात मोटार वाहतूक आणि मोटार गाड्यांच्या संख्येत वाढ झाली. युद्धकाळ व युद्धानंतरच्या काळात भारतीय व्यापारात सुमारे ३३ कोटी रूपयांची निर्यातीत घट झाली. शेतीमालाला मंदी आली तर औद्योगिक मालाच्या किंमती वाढल्या. अन्नधान्याची निर्यात इंग्लंड व मित्रराष्ट्रांना करण्यात येऊ

लागल्यामुळे भारतीयांची अन्नधान्याची गरज भागणे अवघड झाले. भारतात अन्नधान्याच्या किंमती वाढू लागल्या.

पहिल्या महायुद्धातील सहभागाचे भारतावर संमिश्र परिणाम झाले. संरक्षणाच्या संदर्भात भारतीय सैनिक आणि भारतीय नेते यांच्या लक्षात काही गोष्टी आल्या. युरोपात लढताना आपली शस्त्रास्त्रे अन्य राष्ट्रांपेक्षा कमी दर्जाची आहेत हे लक्षात आले. विमाने, अप्रगत यांत्रिक साधने व तोफखाना, अपुऱ्या वैद्यकीय सुविधा, सैन्याच्या आधुनिकीकरणाकडे दुर्लक्ष, सैन्याच्या शास्त्रशुद्ध प्रशिक्षणाकडे डोळेझाक, युद्धोपयोगी सामग्रीचे राखीव साठे नसणे यांमुळे आपण किती मागे आहोत हे भारतीयांच्या लक्षात आले. या परिस्थितीत बदल घडवून आणण्यासाठी ब्रिटिश सरकारने एक समिती स्थापन केली. या समितीने लष्करातील सुधारणांच्या संदर्भात सूचना केल्या.

१९१७ मध्ये गव्हर्नर जनरल आणि व्हाईसरॉय लॉर्ड चेम्सफर्ड आणि एडवर्ड सॅम्युअल मॉंटॅग्यू (सेक्रेटरी ऑफ स्टेट ऑफ इंडिया) यांनी भारतातील ब्रिटिश प्रशासनात कोणत्या सुधारणा करता येतील त्याचा एक अहवाल तयार केला. या अहवालात नागरी तरतुदींबरोबरच लष्करी सुधारणाही त्यांनी सुचवल्या होत्या. त्यानुसार १९१७ मध्ये गव्हर्नर जनरल आणि व्हाईसरॉय लॉर्ड चेम्सफर्ड आणि सेक्रेटरी स्टेट ऑफ इंडिया एडविन सॅम्युअल मॉंटॅग्यू यांनी भारतीयांना पुढील आश्वासने दिली. सैन्यात जात, वंश, धर्म यांचा विचार न करता हिंदी सैनिकांना पदे देण्यात येतील. सैन्यात योग्य प्रमाणात हिंदी सैनिक भरती करण्यात येईल. इंग्लंडमधील सँडहर्स्ट अकादमीप्रमाणे हिंदुस्थानात अकादमी स्थापण्यात येईल. या अकादमीत १० जागा हिंदी तरुणांसाठी असतील. इंदौर येथील लष्करी महाविद्यालयातून सैनिकी शिक्षण घेतलेल्यांना 'किंग्ज कमिशन' देण्यात येईल. घोडदळात कपात करण्यात येईल. प्रादेशिक सेना अधिक सुसज्ज करण्यात येईल. त्याप्रमाणे कार्यवाही सुरू करण्यात आली. १९२१ मध्ये हिंदुस्थानात युद्धोपयोगी 'वस्तू व पुरवठा' हे नवे खाते सुरू करण्यात आले. भारतीय वायुसेनेचा पाया विस्तृत करण्यास या महायुद्धाचा उपयोग झाला. हिंदी नौदलाने इराणच्या आखातात

स्वतःचे कर्तृत्व दाखवले.

या संदर्भात लोकमान्य टिळकांनी महायुद्धकाळात केसरी या वृत्तपत्रात लेख लिहून व भाषणांमधून वायुसेनेला आणि हिंदुस्थानच्या जागतिक राजकारणातील स्थानाला महत्त्व द्या, हिंदी लोकांना लष्करातील अधिकारपदे देताना भेदभाव करू नका अशी आग्रही मागणी केली. पहिल्या महायुद्धाच्या काळात ब्रिटिश सत्तेला युद्धकार्यात मदत करण्यासंदर्भात टिळकांनी, गांधीजींनी व अन्य नेत्यांनी विधायक दृष्टी दाखवली. पहिल्या महायुद्धात सहभागी होण्याचा फायदा आपल्याला भविष्यात मिळेल, यावर त्यांचा विश्वास होता. यात त्यांची दूरदृष्टी लक्षात येते.

काँग्रेस आणि संरक्षण धोरण : अखिल भारतीय राष्ट्रीय सभेने स्थापनेपासूनच संरक्षणविषयक अनेक ठराव केले होते. यात पुढील ठरावांचा समावेश होता.

- हिंदी नागरिकांना आत्मरक्षणासाठी व देशरक्षणासाठी शिक्षण व उत्तेजन द्यावे.
- संरक्षणखर्च कमी करावा पण ते अशक्य असल्यास इतर बाबींवरील खर्चात कपात करावी.
- हिंदी तरुणांना प्रादेशिक सैन्यदलात प्रवेश द्यावा.
- राणीच्या जाहीरनाम्यानुसार सैन्यात वरिष्ठ हुद्द्यांच्या जागा हिंदी लोकांना द्याव्यात.
- संरक्षण विद्यालय स्थापन करावे.
- लोकसेना व सेवाभावी दले स्थापन करावीत.
- ब्रिटिशांनी हिंदुस्थानच्या संरक्षण खर्चाचा काही भाग उचलावा.

असे ठराव करून काँग्रेसने आपल्या संरक्षणविषयक मागण्यांची दिशा दाखवून दिली. परंतु ब्रिटिश सरकारने वरील ठरावांच्या संदर्भात स्वहितकारी धोरण ठेवले.

इंग्रज साम्राज्यशाहीने सुरू केलेल्या या युद्धात हिंदुस्थानला ओढण्यात आले. पंडित जवाहरलाल नेहरूंनी आपली कन्या इंदिरा यांना या काळाचे वर्णन करणाऱ्या पत्रात म्हटले आहे,

पहिले महायुद्ध आणि टिस्को : पहिल्या महायुद्धाचा आणि टाटा आयरन अँड स्टील कंपनीचा (टिस्को) जवळचा संबंध आहे. पहिल्या महायुद्धात जमिनीवरच्या युद्धात सैनिकांच्या वेगवान हालचाली, युद्धसामग्रीची हलवाहलव यासाठी रेल्वेशिवाय दुसरा पर्याय नव्हता. युरोपात इंग्लंडला उत्तम रेल्वे रूळांची गरज होती आणि इराकच्या प्रदेशातील लष्करी हालचालींसाठी इंग्रजांना रेल्वे रूळ आवश्यक होते. इंग्रजांची गरज ही कंपनीसाठी संधी ठरली. कंपनीने अहोरात्र कष्ट करून सुमारे १५०० मैल लांबी भरेल एवढे रूळ

पुरवले. भारतीय कंपनीला पोलादी रूळ तयार करता येणार नाहीत असेच इंग्लंडमधील काही वरिष्ठ अधिकाऱ्यांना वाटत होते. परंतु भारतीयांनी त्यावर मात केली. पहिले महायुद्ध संपल्यावर जानेवारी १९१९ मध्ये व्हाईसरॉय लॉर्ड चेम्सफोर्ड टिस्कोच्या कारखान्यावर आले. चेम्सफोर्ड यांनी भाषणात इजिप्त, पॅलेस्टाईन आणि पूर्व आफ्रिकेत दोस्त राष्ट्रांना जे यश मिळाले त्यात भारताने पुरवलेल्या रेल्वे रूळांना विजयाचे श्रेय दिले. भारतीय लोकांनी मनात आणले तर ते काय करू शकतात याचीच साक्ष व्हाईसरॉयने दिली.

“हे हिंदुस्थानचे युद्ध नव्हते. हिंदुस्थानचे जर्मनीशी भांडण नव्हते आणि तुर्कस्तानशीही नव्हते. हिंदुस्थानला या बाबतीत मतच नव्हते. हिंदुस्थान इंग्लंडची वसाहत होती. मालकिणीच्या पदराला धरून जाणे तिला भागच होते.”

हिंदुस्थानात दारिद्र्य होते. त्यामुळे सैन्य भरतीला अडचण नव्हती. सुमारे अकरा लाख हिंदी सैनिक पहिल्या महायुद्धात लढले. हिंदी सैनिकांनी इंग्लंडची बाजू सावरून धरली. दीडशे कोटी रुपये हिंदुस्थानतर्फे युद्धाला मदत म्हणून इंग्लंडला देण्यात आले.

महायुद्धाच्या काळात भारतातील कित्येक लोक देशांतर करू लागले. कॅनडा, अमेरिकेला जाऊ लागले. कॅनडाचे सरकार हे ब्रिटिश सरकारच्या हातातले बाहुले होते. त्यांनी हिंदी लोकांना थारा देण्याचे नाकारले. बाबा गुरूदितसिंग यांच्या नेतृत्वाखाली गेलेल्या कामगाटा मारू जहाजाला कॅनडाने आपल्या बंदरात व्हुँकुव्हर नांगर टाकू दिला नाही. हे परागंदा झालेले हिंदी लोक परत भारतात आले. ‘कामा गाटा मारू’ हे जहाज कोलकाताच्या जवळच्या ‘बजबज’ या बंदरात पोहचले. जहाजातील उतारूंनी ताबडतोब आपापल्या गावी जावे असे त्यांना इंग्रज अधिकाऱ्यांनी सांगितले. लोकांनी तो हुकूम मोडला. इंग्रज अधिकाऱ्यांनी गोळीबार केला. त्यात ३० लोक ठार झाले. इंग्रजांच्या या निर्दयीपणामुळे देशात प्रचंड प्रक्षोभ माजला.

जर्मनी हा देश राष्ट्रवादी होता. भारतावरही राष्ट्रवादाचा विलक्षण प्रभाव होता. पण जर्मन राष्ट्रवाद आणि भारतीय राष्ट्रवाद यात मूलतः असलेला फरक लक्षात घेतला पाहिजे. जर्मनी इतरांचे प्रदेश आपल्या घशाखाली घालून आपले राष्ट्र बलिष्ठ व मोठे करण्यासाठी आक्रमण करत होता, तर भारताचा राष्ट्रवाद भारताच्या पायातील गुलामगिरीच्या शृंखला तोडण्यासाठी झटत होता. आपल्याच देशात नव्हे तर जगभर लोकशाहीचे वर्चस्व व्हावे अशा व्यापक ध्येयावर भारतीय राष्ट्रवाद आधारलेला होता. ऑबिसिनिया, स्पेन, चीन इत्यादी ठिकाणी लोकशाहीचे लढे चालू होते. त्या ठिकाणी भारतीयांच्या वतीने शुश्रूषापथके, स्वयंसेवक, अन्नधान्ये इत्यादी मदत पाठवली गेली. जर्मनीत वंशभेद प्रबळ होता. हिटलरने लाखो ज्यूंची कत्तल केली होती. पण भारतात मात्र प्रथमपासून निरनिराळ्या धर्माचे, वंशाचे आणि जातीचे लोक एकत्र गुण्यागोविंदाने राहत आले आहेत. हे भारतीय राष्ट्रवादाचे वैशिष्ट्य आणि मोठेपण दिसून येते.

८.३.२ दुसरे महायुद्ध आणि भारत : १९३९ ते १९४५ या कालावधीत दुसरे महायुद्ध घडून आले. युद्धकाळात भारताने उत्तर आफ्रिका, इजिप्त, इराक, इराण, ग्रीस, म्यानमार व मलाया येथील युद्धात सहभाग घेतला. दुसरे महायुद्ध संपल्यानंतर मलाया, इंडोनेशिया आणि चीन येथील पुनर्रचनेच्या कार्यात भारतीय सैन्याने

आपले योगदान दिले. भारतीय वायुसेनेने आसाम आणि म्यानमार येथील लढायांमध्ये भाग घेतला. भारतीय नौसेनेने अरबी समुद्र आणि बंगालच्या उपसागरातील लढाईत सक्रीय सहभाग नोंदवला. या युद्धात इंग्लंडने विजय मिळवण्यासाठी भारताचे शोषण केले. भारताचा या युद्धाशी काहीही संबंध नसताना त्याला या युद्धात ओढले. भारतीय भूमीचा वापर त्यांनी स्वतःच्या स्वार्थासाठी केला. युरोपातील दोस्त राष्ट्रांसाठी औद्योगिक उत्पादने, कपडे, जीवनोपयोगी सामुग्री पुरवणारी हक्काची वसाहत म्हणून ब्रिटन भारताकडे बघत होता. युद्धसामुग्रीच्या संदर्भात सुरूंग, रणगाडे, जहाज दुरुस्ती, पोलादी नळ, रेल्वेचे रूळ व बांधणी साहित्य, रेल्वेचे डबे, लाकूड, तारायंत्रांचे खांब, छोट्या युद्धनौका व बोटी, अन्नधान्य, कापड, तंबू, बूट, औषधे, स्फोटके, दारूगोळा इत्यादी माल पाठवण्यात येत होता. यासाठी ब्रिटिशांनी अनेक कारखाने भारतात उभारले.

अधिक माहितीसाठी : दुसऱ्या महायुद्धात ज्या हिंदी सैनिक आणि अधिकाऱ्यांनी विलक्षण शौर्य गाजवले त्यांना त्या काळातील शौर्याचे सर्वोच्च पदक (व्हिक्टोरिया क्रॉस) देण्यात आले होते. अशा ३१ सैनिक व अधिकाऱ्यांना व्हिक्टोरिया क्रॉस देण्यात आले. यात महाराष्ट्रातील नाईक यशवंत घाडगे (पाचवी मराठा लाइट इन्फंट्री), सैनिक नामदेवराव जाधव (पाचवी मराठा लाइट इन्फंट्री) या दोघांचा समावेश होता.

८.४ महायुद्धांचे भारतावरील परिणाम

युद्धकाळात इंग्लंडला मनुष्यबळाची व पैशांची गरज निर्माण झाली. त्यासाठी सरकारने भारतातही लष्कर भरती सुरू केली. प्रसंगी सैन्यभरतीची सक्ती केली. पैसा उभारता यावा म्हणून भारतीय जनतेवर जादा कर लादले. व्यापार व उद्योगधंद्यावरील करांत मोठ्या प्रमाणात वाढ केली. युद्धकाळात जीवनावश्यक वस्तूंच्या किमती भरमसाट वाढल्या. वाढलेल्या महागाईबरोबरच या काळात औद्योगिक मंदीमुळे बेकारीचे संकटही भारतीयांपुढे उभे राहिले.

या परिस्थितीला ब्रिटिशांची शोषक सत्ता कारणीभूत

आहे याची भारतीयांना जाणीव झाली. कामगार, शेतकरी व मध्यमवर्गीय हे सगळेच ब्रिटिश सत्तेच्या विरोधात राष्ट्रीय चळवळीत मोठ्या संख्येने सामील झाले.

सप्टेंबर १९३९ मध्ये युरोपात दुसरे महायुद्ध भडकले. इंग्लंड व फ्रान्स यांच्याविरुद्ध जर्मनी व इटली असे युद्धाचे प्रारंभीचे स्वरूप होते. जर्मनीविरुद्ध इंग्लंडने युद्ध पुकारताच भारतही इंग्लंडच्या बाजूने युद्धात सामील झाल्याची घोषणा त्या वेळचे व्हाईसरॉय लॉर्ड लिनलिथगो यांनी केली.

व्हाईसरॉयच्या या घोषणेचा राष्ट्रीय सभेने निषेध केला. जर्मनीतील व इटलीतील आक्रमक हुकुमशाही विचारप्रणालींना जसा राष्ट्रीय सभेचा प्रखर विरोध होता तसाच तो इंग्लंडच्या साम्राज्यवादाला व वसाहतवादालाही होता. युरोपात लोकशाहीचे रक्षण करण्यासाठी आपण जर्मनी व इटलीविरुद्ध लढत आहोत असा इंग्लंडचा दावा होता. तो खरा असेल तर इंग्लंडने भारताला तात्काळ स्वातंत्र्य द्यावे अशी मागणी राष्ट्रीय सभेने केली. स्वतंत्र भारत जर्मनीविरुद्ध इंग्लंडला युद्धात मदत करील असे आश्वासनही राष्ट्रीय सभेने दिले. भारतात इंग्लंडचे साम्राज्यवादी शासन कायम राहणार असेल तर इंग्लंडच्या युद्धकार्याला भारत मदत करणार नाही असे राष्ट्रीय सभेने घोषित केले. महायुद्ध सुरू असेपर्यंत भारतासंबंधी कोणताही निर्णय इंग्लंडचे सरकार घेणार नाही असे लिनलिथगो यांनी जाहीर केले. तेव्हा इंग्लंडच्या युद्धकार्यात सहभागी व्हायचे नाही असा निर्णय राष्ट्रीय सभेने घेतला.

याच सुमारास भारताच्या पूर्व सीमेनजीक हजारो भारतीय सैनिक ब्रिटिशांविरुद्ध युद्ध करण्यास उभे ठाकले. हे आझाद हिंद फौजेचे सैनिक होते. नेताजी सुभाषचंद्र बोस हे त्यांचे नेते होते. इंग्लंड महायुद्धात गुंतलेले असताना भारतात प्रखर जनआंदोलन सुरू करावे व भारताला स्वतंत्र करण्यासाठी, गरज भासली तर इंग्लंडच्या शत्रूचीही मदत घ्यावी असे त्यांचे मत होते. आझाद हिंद सेना आपल्या ध्येयप्राप्तीसाठी अविरत झुंजली. अशा पद्धतीने आझाद हिंद सेनेने भारतीय स्वातंत्र्यलढ्यात आपले योगदान दिले.

१९४५ सालच्या ऑगस्ट महिन्यात दुसरे महायुद्ध थांबले. त्यात इंग्लंडला विजय मिळाला खरा, परंतु

युद्धामुळे इंग्लंडची आर्थिक हानी व मनुष्य हानी फार मोठ्या प्रमाणावर झाली. त्यामुळे इंग्लंडची शक्ती कमी झाली. तशातच भारतीय जनता आणि भारतीय सैनिक यांच्यावरील ब्रिटिश सत्तेचा दरारा नाहीसा झाल्याची जाणीव ब्रिटिश राज्यकर्त्यांना झाल्यामुळे भारतातून काढता पाय घेण्याचा निर्णय इंग्लंडने घेतला.

दोन महायुद्धांमुळे मोठ्या प्रमाणावर जीवित व वित्तहानी झाली. यामुळे जागतिक शांतता प्रस्थापित

करण्यासाठी एक यंत्रणा निर्माण केली पाहिजे या जाणीवेतून पहिल्या महायुद्धानंतर राष्ट्रसंघ आणि दुसऱ्या महायुद्धानंतर 'संयुक्त राष्ट्रे' या आंतरराष्ट्रीय संघटनेची स्थापना करण्यात आली. या संघटनेच्या कार्यात भारताने आपले भरीव योगदान दिलेले आहे.

पुढील पाठात आपण आशिया आणि आफ्रिका खंडातील निर्वसाहतीकरणाची माहिती घेणार आहोत.

अधिक माहितीसाठी

डॉ.द्वारकानाथ कोटणीस : डॉ.कोटणीस

डॉ.द्वारकानाथ कोटणीस

यांचा जन्म १० ऑक्टोबर १९१० रोजी सोलापूर येथे झाला. दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात चीनच्या जखमी सैनिकांची सेवा करण्याचे काम त्यांनी केले. १९३७ मध्ये जपानने

चीनवर आक्रमण केले तेव्हा चिनी सरकारच्या मागणीप्रमाणे पंडित जवाहरलाल नेहरू यांनी जखमी चिनी सैनिकांची सेवा करण्यासाठी पाच डॉक्टर

चीनला पाठवले. त्यात डॉ.द्वारकानाथ कोटणीस मुख्य होते. त्यांनी पाच वर्षे चिनी सैनिकांची देखभाल केली. डॉ.कोटणीस यांचे प्लेगच्या साथीत ९ डिसेंबर १९४२ रोजी निधन झाले. डॉ.कोटणीस यांचा त्याग व समर्पण वृत्तींनी भारत व चीन या देशांत मैत्रीपूर्ण संबंध प्रस्थापित केले. प्रसिद्ध चित्रपटनिर्माते व्ही.शांताराम यांनी 'डॉ. कोटणीस की अमर कहानी' हा चित्रपट निर्माण करून कोटणीसांची स्मृती चिरस्थायी केली आहे.

डॉ.कोटणीसांचे सोलापूर येथील घर 'स्मारक' म्हणून घोषित केले आहे. तेथे डॉ.कोटणीस यांच्याशी संबंधित गोष्टींचे संग्रहालय आहे.

अधिक माहितीसाठी :

दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात १७ इन्फंट्री डिव्हिजन अंतर्गत सॅम हरमुसजी फ्रामजी जमशेटजी माणकेशा यांना म्यानमारमध्ये जपानी सैन्याचे हल्ले रोखण्यासाठी पाठवण्यात आले होते. सॅम माणकेशा हे प्रभारी कमांडर होते. त्यांच्या नेतृत्वाखालील सैन्याने सितांग ब्रिजवर हल्ला केला. हे महत्त्वाचे ठाणे जिंकणे गरजेचे होते. सॅम माणकेशा यांच्यावर शत्रू तुटून पडला. जपान्यांच्या मशिनगनमधून झालेल्या गोळीबारात माणकेशा यांच्या अंगात नऊ गोळ्या

घुसल्या. माणकेशा यांच्या अतुलनीय शौर्याबद्दल त्यांचे अभिनंदन करण्यासाठी त्यांचे वरिष्ठ कमांडिंग ऑफिसर मेजर जनरल डी.टी.कोवान हे स्वतः आले होते. त्यांनी स्वतःच्या छातीवरील 'मिलिटरी क्रॉस' हे पदक माणकेशा यांच्या छातीवर लावले. हे पदक फक्त जिवंत सैनिकांनाच दिले जाते. माणकेशा यांना दवाखान्यात नेण्यात आले. पुढे ते स्वतंत्र भारतातील पहिले 'फील्ड मार्शल' झाले.

प्र.१ (अ) दिलेल्या पर्यायांपैकी योग्य पर्याय निवडून पूर्ण विधाने पुन्हा लिहा.

१. ऑस्ट्रियाने सर्बियाविरुद्ध युद्ध पुकारले तेव्हा देश सर्बियाच्या मदतीला धावून गेला.
 (अ) जर्मनी (ब) अमेरिका
 (क) हंगेरी (ड) रशिया
२. अमेरिकेने या शहरावर पहिला अणुबॉम्ब टाकला.
 (अ) नागासाकी (ब) हिरोशिमा
 (क) पर्लहार्बर (ड) स्टॅलिनग्राड

(ब) पुढील संचामधील 'ब' गटातील चुकीची जोडी दुरुस्त करून लिहा.

'अ' गट		'ब' गट
१. अमेरिका	-	वुड्रो विल्सन
२. इंग्लंड	-	विन्स्टन चर्चिल
३. जर्मनी	-	हिटलर
४. इटली	-	लिनलिथगो

प्र.२ ऐतिहासिक ठिकाण, व्यक्ती, घटना यांसंबंधीची नावे लिहा.

१. पहिल्या महायुद्धातील इंग्लंड, फ्रान्स, रशिया या राष्ट्रांचा गट -
२. पहिल्या महायुद्धातील जर्मनी, ऑस्ट्रिया,

तुर्कस्थान, बल्गेरिया या राष्ट्रांचा गट -

प्र.३ टीपा लिहा.

१. राष्ट्रसंघ
२. डॉ.कोटणीस

प्र.४ पुढील विधाने सकारण स्पष्ट करा.

१. भारताला दोन्ही महायुद्धांमध्ये सहभागी व्हावे लागले.
२. इंग्लंडने भारतातून काढता पाय घेण्याचा निर्णय घेतला.

प्र.५ खालील प्रश्नांची सविस्तर उत्तरे लिहा.

१. दुसऱ्या महायुद्धाची कारणे लिहा.
२. भारतीय लोक राष्ट्रीय चळवळीत मोठ्या संख्येने का सामील झाले?

उपक्रम

डॉ.द्वारकानाथ कोटणीस यांनी चीनमध्ये केलेल्या कार्याची माहिती संकलित करा.

